

Mr. Stomach

- Cu ce vă servesc domnu'?
  - Ah, ah... vreau și io ... un doneeer. Mda, un doner.
  - Cu ce fel de carne să fie, domnul meu? Vită, berbecuț?
  - Ah...
  - Poate doriți cu pui?
  - Nu, nu cu pui.
  - Atunci...
  - Berbecuț să fie!
  - Pofțiți bonul, vi-l face imediat un coleg de al meu.
- Camera se rotește de la stânga la dreapta.
- Ce vă pun?
  - Ce să-mi pui?
  - În doner: ceapă, castraveți, salată, sos de usturoi, pătrunjel?
  - Da.
  - Cu de toate?
  - Da, cu de toate.
  - Să fie picat?
  - Da, să fie picant.
  - Mă scuzați, vreau și un ayran, vă rog.
  - Sigur. 5 RON, vă rog.
  - Poftim.
  - Doriți și o cafea?
  - Cafiea?
  - Cafea.
  - Nu.
  - Facem și la ibric.

- Ce ibric?
- Da, la nisip ...
- Nu, nu vreau cafea acum, poate mai târziu.
- Suntem aici, dacă ...
- Donerul dumneavoastră! colegul.
- Ah, mulțumesc.

Camera se rotește de la dreapta la stânga. Decorul se schimbă complet, suntem la marginea unui parc, lângă o rulotă, la un grătar.

- Fiți amabil, pastramă de casă să fie?
  - De care aveți?
  - Porc și berbecuț. Da' vă recomand berbecuț ...
  - Bun. Să fie. Sunteți cumva din Severin?
  - Nu-s.
  - Ardeiu! ăla gras-gras, al cui e? arătând spre grătar.
  - ăsta? ăsta mic de sfârâie aici? Ah... păi să vă dau altul mai mare, ăsta e bun?
  - Bun. Și cu măcălițuță, vă rog.
  - Măcălița e din partea casei. Vă rog!
  - Cât face?
  - Imediat, vine băiatu'. 21 și cu 7 lei cârnatu', vă dau și un cârnat, nu? 28.
  - 30 să fie rotund.
  - 30 la băiatu'. Hai, să aveți poftă!
  - Mulțumesc.
  - Da - hai mai pune, te rog, să fie pentru toți. Să fie acolo, să fie bine...
- Rotire de jos în sus.
- Oh, tot dumneata. Tot niște păstrămioară?
  - Tot.
  - Cât să fie?
  - Cam de 400 de grame.
  - Vine băiatu'. V-a plăcut, așa-i?

- Daa, bun.
  - Și coastele?
  - Mi-a plăcut mai mult pastrama.
  - Da, coaste nu mai fac. Așa au ieșit anul ăsta. Așa... Și cartofi?
  - Nu; fără.
  - Un tacâm, două?
  - Fără tacâmuri.
  - E pentru toți, pentru familie? Pentru familia dumneavoastră?
  - Ce familie?
  - Pentru ...
  - Ah, nu ... e pentru mine. Eu sunt familia mea.
  - Puțin usturoi?
  - Fără.
  - Hai că e bun. Marcule, adă, mă, niște zamă d'aia bună de usturoi. Așa, cu puțin usturoi, așa de gust...
  - Da, puțin.
  - Așa.
- Camera se rotește de sus în jos, ne întorcem în decorul inițial. Clientul abătut fixa carpeta de pe perete. O reprezentare optzecistă, reeditată, a celebrei "Răpirea din Serai".
- Șefu', o cafea?
  - Cafiea?
  - Da. Facem și la ibric.
  - ...
  - La nisip.
  - Nu, un espresso, vă rog.
  - Dublu sau scurt?
  - Scurt.
  - Vă aduc aici.
  - Și o apă, te rog.

- Sigur.

Apa se turna în pahar.

- Auzi, da' carpeta asta ... a cui e?

- Nu știu. Șefu' - Efendi - a pus-o.

- Ah.

- Uitați și cafeaua dumneavoastră.

- Mulțumesc. Auzi...

- Da.

- Fă-mi și nota, te rog.

- Sigur. Tot și cu donerul, cu pastrama, ardeiul, cârnatul, încă niște pastramă, coastele, apa...
Așa, am pus tot? 200, să fie rotund! Cafeaua este din partea casei.

- Mulțumesc.

- Cash sau card?

- Ah, cum?! ...

- Cum plățiți?

- Cash. Ba nu, card.

- Cardul nu merge.

- Bine, cash. Baclavale țineți?

- Avem.

- Pune la pachet, te rog.

- Câte să fie?

- Șase. Șase bucăți.

- 242.

- 250, să fie rotund.

(c) 2018, Mihăiță Niță